Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX Warszawa, 31 marca 1937 r. Nr 10.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Dział Finansowy.

CZĘŚĆ C.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

70.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 marca 1937 r. o organizacji Warsztatów Drogowych Kolei Państwowych w Starosielcach.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r., o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), zarządzam:

§ 1.

Ustrój i zakres działania Warsztatów Drogowych Kolei Państwowych w Starosielcach normuje załączony Statut.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Nr P. 5-164/1/37.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 marca 1937 r.

STATUT ORGANIZACYJNY WARSZTATÓW DROGOWYCH.

§ 1.

Zakres działania warsztatów drogowych.

(1) Warsztaty drogowe kolei państwowych, zwane w dalszym ciągu niniejszego Statutu „warsztatami", są jednostką służbową podległą bezpośrednio dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

(2) Zadaniem warsztatów jest:

1) wytwarzanie dla potrzeb P. K. P. oraz montowanie na miejscu budowy wszelkich nowych konstrukcji w zakresie budownictwa żelaznego, a mianowicie:

a) mostów blaszanych i kratowych,

b) stropów i więzarów dachowych,

c) słupów, krat, poręczy itp.,

2) naprawa, wzmacnianie i przerabianie konstrukcji wymienionych w pkt 1),

3) wytwarzanie dla potrzeb P. K. P. kompletnych rozjazdów i poszczególnych ich części, oraz ich naprawa,

4) regenerowanie szyn,

5) naprawa narzędzi drogowych,

6) wytwarzanie wyrobów betonowych i żelazobetonowych,

7) budowa i naprawa przyczółków i filarów mostowych, jeżeli roboty te są związane z montażem konstrukcji mostowych,

8) budowa i naprawa mostów i wiaduktów drewnianych,

9) wykonywanie innych robót na polecenia wydziału drogowego przełożonej dyrekcji okręgowej kolei państwowych i w zależności od posiadanych środków technicznych.

§ 2.

Naczelnik warsztatów.

(1) Na czele warsztatów stoi naczelnik, mianowany przez Ministra Komunikacji.

(2) Naczelnik warsztatów:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi służby drogowej osobiście, a służbowo w sprawach należących do zakresu działania wydziału drogowego, w innych zaś sprawach właściwym innym naczelnikom w D. O. K. P.,

2) jest zwierzchnikiem osobistym i służbowym pracowników warsztatów zatrudnionych zarówno w obrębie warsztatów jak i przy robotach na linii,

3) kieruje całokształtem robót wchodzących w zakres działania warsztatów, oraz czuwa nad planowym i terminowym ich wykonywaniem, w granicach obowiązujących przepisów w myśl zasad celowej i oszczędnej gospodarki i potrzeb obrony Państwa, jak również zgodnie z rozwojem organizacji i metod pracy warsztatowej,

4) czuwa nad ścisłym wykonywaniem poleceń służbowych i wskazówek zwierzchników,

5) organizuje i koordynuje pracę w warsztatach,

6) decyduje we wszystkich sprawach, wchodzących w zakres działania warsztatów, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych władzom wyższym,

7) wydaje pod osobistą odpowiedzialnością zarządzenia, przekraczające jego kompetencję, w wypadkach nagłych i nadzwyczajnych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu oraz w innych przypadkach mogących wyrządzić straty dla przedsiębiorstwa P. K. P., o czym jednak jest obowiązany zawiadomić każdorazowo bezzwłocznie właściwe władze,

8) jest odpowiedzialny za swoją osobistą działalność służbową oraz za całość działalności podległych mu warsztatów i kierowników robót liniowych,

9) utrzymuje łączność osobistą z kierownikami robót liniowych przez wyjazdy służbowe.

(3) W zakresie spraw technicznych, w zakresie bezpieczeństwa pracy i mienia oraz higieny w warsztatach, naczelnik warsztatów:

1) zarządza warsztatami i spawuje nadzór nad wypełnianiem zadań warsztatów określonych w § 1,

2) czuwa nad stanem technicznym wszelkich urządzeń mechanicznych w warsztatach, kanalizacji i wodociągów,

3) czuwa nad prowadzeniem gospodarki cieplnej i świetlnej w warsztatach,

4) czuwa nad całością mienia kolejowego w warsztatach,

5) czuwa nad przeprowadzaniem rewizji kotłów, dźwigów jako też urządzeń mechnicznych i elektrotechnicznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami,

6) sprawuje nadzór nad bezpieczeństwem pracy, a w szczególności nad tym, aby urządzenia mechaniczne warsztatów znajdowały się stale w stanie odpowiadającym warunkom bezpieczeństwa pracy,

7) czuwa nad zapewnieniem szybkiej i celowej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach,

8) czuwa nad zabezpieczeniem warsztatów od pożarów oraz nad przestrzeganiem odnośnych przepisów, w szczególności także nad stanem technicznym urządzeń przeciwpożarowych, nad sprawnością straży pożarnej oraz nad pogotowiem pożarowym,

9) czuwa, według wskazówek lekarza rejonowego i właściwych organów dyrekcji, nad zdrowotnością pomieszczeń służbowych w warsztatach i nad higieną pracy, nad czystością w budynkach i na placu należącym do warsztatów oraz nad pogotowiem sanitarnym.

(4) Naczelnik warsztatów jest rachunkozdawcą budżetowym i zasobowym przełożonej dyrekcji i w tym zakresie prowadzi gospodarkę w granicach przydzielonych kredytów oraz na

podstawie kosztorysów zatwierdzanych przez dyrekcję lub uzgodnionych z urzędami zamawiającymi, utrzymując równowagę pomiędzy programem robót i przydzielonymi kredytami, a ilostanem pracowników i ilością dni pracy, w szczególności:

1) kieruje bezpośrednio opracowywaniem preliminarza budżetowego,

2) zatwierdza programy wykonywania robót, jeżeli naczelnik służby drogowej nie zastrzeże sobie decyzji w tym względzie,

3) zawiaduje kredytami przydzielonymi na utrzymanie warsztatów i na wykonywanie zleconych im robót,

4) zarządza wypłaty z dokumentów płatniczych określonych jako wypłaty tymczasowe, według przepisów ogólnych o rachunkowości P. K. P.,

5) zatwierdza rachunki i faktury za roboty wykonane dla innych urzędów na podstawie otrzymanych zamówień,

6) zatwierdza listy uposażeń pracowników stałych i listy premii pracowników warsztatowych, z wyjątkiem pracowników administracji, w myśl istniejących przepisów,

7) sprawuje nadzór nad prowadzeniem rachunkowości w warsztatach zgodnie z obowiązującymi przepisami,

8) sprawuje nadzór nad rozchodem robocizny, materiałów, wody, gazu, energii elektrycznej, opału, smarów i świetliwa, odpowiednio do ustalonych norm oraz istotnych potrzeb warsztatów,

9) ustala, w miarę potrzeby, rodzaje i normy materiałów, jakie należy przechowywać w podręcznej składnicy warsztatów,

10) sprawuje bezpośredni nadzór nad opracowywaniem i składaniem we właściwym czasie preliminarzy potrzebnych do wykonywania robót materiałów i inwentarza oraz nad ich realizowaniem przez magazyn zasobów,

11) zarządza przeprowadzanie doraźnych zakupów materiałów i inwentarza dla warsztatów w granicach stałej zaliczki do wyrachowania (awansu) w wysokości 500 zł miesięcznie, oraz przydziela z tej zaliczki odpowiednie kwoty, według swego uznania, kierownikom robót liniowych na zakupy doraźne,

12) zawiera umowy o roboty i dostawy z wolnej ręki do wysokości 500 zł, a w drodze przetargu do wysokości 5.000 zł w jednym przypadku, z zachowaniem obowiązujących w tym względzie przepisów oraz na zasadach ogólnych, ustanowionych przez właściwe organa przełożonej dyrekcji lub na mocy zatwierdzonych przez odnośne dyrekcje kosztorysów, albo też na mocy specjalnego upoważnienia.

(5) W granicach obowiązujących przepisów, instrukcji i zarządzeń, oraz przydzielonych kredytów, naczelnik warsztatów:

1) przyjmuje do robót przejściowych pracowników fizycznie pracujących, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (z wyjątkiem pracowników wydalonych ze służby publicznej), o ile otrzyma na to specjalne upoważnienie dyrekcji, a bez tego upoważnienia, jeżeli idzie o przyjęcie do robót doraźnych; zwalnia takich pracowników ze służby,

2) odbiera od pracowników przysięgę (przyrzeczenie) służbową,

3) sprawuje nadzór nad szkoleniem i dokształcaniem fachowym oraz nad egzaminowaniem praktycznym pracowników, jako też nad zaopatrywaniem ich w potrzebne przepisy i instrukcje służbowe; bierze udział w egzaminach ścisłych, w myśl odnośnych przepisów,

4) kwalifikuje pracowników,

5) czuwa nad należytym wykorzystaniem pracowników w służbie oraz stawia wnioski co do potrzebnej ilości pracowników w warsztatach; czuwa nad przestrzeganiem przepisów o czasie pracy,

6) wydaje dyspozycje pracownikom co do podróży służbowych oraz wysyła ich do robót wykonywanych na linii w obrębie własnego i obcych okręgów dyrekcyjnych,

7) nakazuje, w razie potrzeby, pełnienie służby poza ustalonymi godzinami pracy, w przypadkach gdy przepisy pozwalają na wydanie takiego zarządzenia,

8) przeznacza pracowników czasowo, w razie koniecznej potrzeby, do czynności niezwiązanych z ich stanowiskiem służbowym, oraz przydziela pracowników, z wyjątkiem zastępcy naczelnika, w razie uchybień służbowych nie wymagających zawieszenia w służbie lub nałożenia kary, do czynności służbowych nie związanych z ich stanowiskiem służbowym,

9) Zakazuje pracownikom, w nadzwyczajnych okolicznościach, wydalania się z miejsca zamieszkania, nawet poza godzinami pracy,

10) zezwala pracownikom stałym na zajęcia uboczne w godzinach pozasłużbowych,

11) zezwala pracownikom, z wyjątkiem zastępcy naczelnika, na zamieszkanie poza siedzibą służbową,

12) kieruje do lekarza rejonowego lub do lekarza ubezpieczalni społecznej pracowników chorych oraz pracowników podejrzanych o niezdolność do pełnienia służby,

13) kieruje pracowników do kolejowych komisji lekarskich, do lekarskich badań okresowych i do badań psychotechnicznych,

14) zezwala pracownikom, z wyjątkiem zastępcy naczelnika, na pobyt w czasie choroby poza ich stałym miejscem zamieszkania,

15) zezwala pracownikom, w uzasadnionych przypadkach, na opuszczenie warsztatów w godzinach pracy,

16) ustala plan urlopów wypoczynkowych, udziela pracownikom warsztatów urlopów wypoczynkowych i okolicznościowych, wstrzymuje w nagłych wypadkach rozpoczęcie udzielanego urlopu i odwołuje pracowników w takich przypadkach z urlopu,

17) wyznacza pracownikom termin rozpoczęcia urlopu zdrowotnego,

18) udziela pracownikom urlopów bezpłatnych do 7 dni w ciągu roku.

19) decyduje w nie budzących wątpliwości szczegółowych sprawach:
a) uposażenia zasadniczego,
b) dodatków funkcyjnych, lokalnych i służbowych,
c) zasiłków wyrównawczych,
d) dodatków uzasadnionych szczególnymi właściwościami służby,
e) dodatków uzasadnionych wydajnością i racjonalnością pracy (premie),
f) wynagrodzeń dodatkowych za służbę poza ustalonymi godzinami pracy,
g) należności pracowników w razie pełnienia służby poza zwykłym miejscem służbowym i w przypadkach przeniesienia,
h) pośmiertnego za pracowników zmarłych w czynnej służbie,
i) odpraw nie opartych na przepisach emerytalnych,

20) wydaje decyzje odmowne w sprawach odszkodowania za nie wyzyskany urlop wypoczynkowy, oraz przedstawia dyrekcji wnioski o przyznanie odszkodowania z powyższego tytułu,

21) załatwia szczegółowe sprawy umundurowania pracowników,

22) decyduje w sprawach pozataryfowych ulg przejazdowych i przewozowych dla pracowników, ich rodzin i domowników, w granicach takich jak naczelnik oddziału kolei państwowych w myśl odnośnych przepisów (Nr A 6),

23) ubezpiecza pracowników,

24) wydaje książeczki i dowody sprzedaży opału pracownikom w czynnej służbie,

25) zawiesza tymczasowo pracowników w służbie,

26) nakłada na pracowników, z wyjątkiem na zastępcę naczelnika, kary upomnienia i porządkowe kary pieniężne, do wysokości 5% miesięcznego uposażenia winnego pracownika,

27) nakłada na robotników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, kary pieniężne przewidziane w regulaminach pracy, jako też kary umowne na pracowników umysłowych, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę,

28) wdraża i przeprowadza dochodzenia służbowe przeciw pracownikom w sprawach występków służbowych lub przestępstw zagrożonych karami w kodeksie karnym, z wyjątkiem dochodzeń przeciw zastępcy naczelnika,

29) składa naczelnikowi służby drogowej doniesienia o występkach i wykroczeniach służbowych pracowników nie ukaranych we własnym zakresie działania, oraz o przestępstwach zagrożonych karami w kodeksie karnym,

30) przepisuje pracownikom do zwrotu braki w pieniądzach, materiałach lub inwentarzu, oraz wszelkie inne straty i szkody, powstałe z ich winy, wskutek ich czynności służbowych, jeżeli ogólna wartość tych strat i szkód nie przenosi 50 zł w jednym przypadku,

31) przedstawia naczelnikowi służby drogowej prośby, zażalenia i odwołania wnoszone przez pracowników do władzy wyższej oraz opinie i wnioski w spawach osobowych przekraczających jego kompetencje,

32) wydaje pracownikom etatowym, praktykantom i pracownikom stałym zwolnionym ze służby, z wyjątkiem zastępcy naczelnika, zaświadczenia o odbytej służbie oraz świadectwa pracy pracownikom umownym,

33) udziela podwładnym pracownikom pozwoleń na posłuchanie w dyrekcji w ich sprawach osobistych, z wyjątkiem posłuchań u dyrektora kolei,

34) rozstrzyga zażalenia i odwołania od decyzji wydanych przez kierowników robót liniowych,

35) utrzymuje łączność z organizacjami społecznymi i związkami zawodowymi pracowników.

§ 3.

Pomoc i zastępstwo naczelnika warsztatów.

(1) Do pomocy naczelnika warsztatów Minister Komunikacji mianuje, w razie potrzeby, zastępcę naczelnika.

(2) Zastępca naczelnika warsztatów:

1) podlega naczelnikowi warsztatów jako swojemu bezpośredniemu zwierzchnikowi,

2) rozstrzyga samodzielnie sprawy pozostawione jego kompetencji przez naczelnika warsztatów na stałe lub czasowo, jest w granicach tych kompetencji zwierzchnikiem służbowym pracowników warsztatów, oraz wydaje i podpisuje w tych granicach decyzje w imieniu naczelnika warsztatów,

3) kieruje bezpośrednio referatem techniczno-kalkulacyjnym warsztatów (§ 6),

4) utrzymuje łączność osobistą z kierownikami robót liniowych przez wyjazdy służbowe za zgodą naczelnika.

(3) Jeżeli naczelnik warsztatów nie może pełnić czynności służbowych, kierownictwo warsztatów obejmuje zastępca naczelnika, o ile taki jest ustanowiony. W razie jednoczesnej nieobecności naczelnika warsztatów i zastępcy naczelnika lub w razie nie ustanowienia zastępcy naczelnika, kierownictwo warsztatów obejmuje pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów za zgodą dyrekcji. Na zastępującego przechodzą wszystkie uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność naczelnika warsztatów.

§ 4.

Podział warsztatów na komórki organizacyjne.

(1) Do składu warsztatów należą:
1) referat ogólny (O),
2) referat techniczno-kalkulacyjny (T),
3) sekcje warsztatowe:
a) mostowo-montażowa (1),
b) nawierzchni (2),
4) składnica podręczna.

(2) Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji, prócz sekcji warsztatowych, wymienionych w ust. (1) pkt. 3), może być utworzona w warsztatach sekcja żelazo-betonowa (3).

§ 5.

(1) Referat ogólny (O) prowadzi pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów.

(2) Do zakresu działania referatu ogólnego należy:

1) przygotowywanie do decyzji naczelnika spraw personalnych (§ 2 ust. (5)), oraz załatwianie czynności ewidencyjnych i innych, związanych z kompetencjami naczelnika w sprawach personalnych,

2) prowadzenię rejestracji nieszczęśliwych wypadków i ważniejszych wydarzeń podczas pracy w warsztatach oraz statystyki wypadków,

3) sporządzanie planu dyżurów członków straży pożarnej,

4) kontrola obecności pracowników na służbie,

5) prowadzenie rachunkowości zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności:

a) sporządzanie list płacy, list premiowych i innych dokumentów płatniczych,

b) sporządzanie rachunków materiałowego i zasobowego,

c) prowadzenie statystyki kosztów robót i wyników gospodarczych,

d) rejestracja przydzielonych kredytów i dokonanych wydatków,

e) sporządzanie okresowych i rocznych sprawozdań rachunkowych oraz innych, przewidzianych w przepisach,

f) prowadzenie rejestracji inwentarza użytkowego,

6) nadzór nad prowadzeniem rachunkowości w sekcjach warsztatowych i przy robotach na linii,

7) sporządzanie faktur i rachunków na roboty wykonane dla urzędów zamawiających oraz protokołów odbiorczych na wytwór,

8) sprawdzanie oraz załatwianie wszelkich rachunków,

9) kontrola rachunkowa składnicy podręcznej,

10) uzgadnianie umów i zamówień na dostawy i roboty wykonywane dla warsztatów, ze stanowiska budżetowego i rachunkowego,

11) rozdział przyborów kancelaryjnych i materiałów piśmiennych,

12) prowadzenie kancelarii warsztatów.

§ 6.

Referat techniczno-kalkulacyjny.

(1) Referat techniczno-kalkulacyjny (T) prowadzi bezpośrednio zastępca naczelnika warsztatów, o ile taki jest ustanowiony, w przeciwnym razie pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów.

(2) Do zakresu działania referatu techniczno-kalkulacyjnego należy:

1) opracowywanie preliminarzy budżetowych rocznych i okresowych oraz planów i programów robót,

2) sporządzanie projektów, kosztorysów, rysunków roboczych i szkiców oraz wyciągów z projektów i kosztorysów dla potrzeb sekcji warsztatowych i kierowników robót liniowych,

3) opracowywanie techniczne i sprawy wydawania zamówień sekcjom warsztatowym i kierownikom robót liniowych,

4) sprawy przyjmowania zamówień na wykonanie robót dla urzędów P. K. P. (dyrekcji okręgowych, podległych im jednostek służbowych i centralnych biur P. K. P.),

5) sporządzanie i przechowywanie rysunków i planów dotyczących urządzeń i instalacyj technicznych oraz opracowywanie projektów, regulaminów i instrukcji, dotyczących urządzeń mechanicznych i instalacyj w warsztatach,

6) prowadzenie ewidencji urządzeń mechanicznych w warsztatach, ewidencji technicznego inwentarza warsztatowego, sprawy ich utrzymania i naprawy, oraz opracowywanie wniosków co do ich ulepszenia i wprowadzania nowych urządzeń,

7) opracowywanie, w porozumieniu z właściwymi sekcjami, kart charakterystycznych obrabiarek,

8) opracowywanie metod organizacji pracy (robót) w warsztatach i na linii oraz racjonalnego podziału pracy w warsztatach,

9) opracowywanie formularzy do opisów poszczególnych robót oraz kart instrukcyjnych, służących do wykonywania poszczególnych robót,

10) udział w próbach nowych urządzeń technicznych w warsztatach,

11) sporządzanie sprawozdań technicznych z działalności warsztatów,

12) sprawy techniczne urządzeń przeciwpożarowych,

13) sprawy urządzeń technicznych warsztatów, mających na celu zabezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków, oraz badanie przyczyn wypadków,

14) sprawy zakupów materiałów i inwentarza, sprawy zawierania umów (wydawania zamówień) na dostawy i roboty,

15) udział w komisjach odbiorczych oraz sporządzanie protokołów odbioru materiałów od dostawców, na podstawie umów, zamówień i z zakupu,

16) kontrola stosowania norm rozchodu robocizny i materiałów wyznaczonych na poszczególne roboty, oraz przeprowadzenie zmian lub uzupełnień w terminarzach i normach,

17) opracowywanie terminarzy i norm pracy,

18) kontrola zapotrzebowań i preliminarzy sekcji warsztatowych i kierowników robót liniowych na materiały i inwentarz,

19) sporządzanie zapotrzebowań rocznych i okresowych na materiały,

20) odbiór wykonywanych robót, w określonych terminach,

21) rozpatrywanie przyczyn przekroczenia terminów wykonania robót, sprawy przedłużania terminów, oraz stawianie odpowiednich wniosków co do usuwania przeszkód w dotrzymywaniu terminów,

22) zarządzanie składnicą rysunków,

23) sprawy utrzymania budynków warsztatowych, urządzeń techniczno-budowlanych, ogrodzeń, torów w rejonie warsztatów, sieci wodociągowych i kanalizacji, telefonów i w ogóle całego rejonu warsztatów.

§ 7.

Organizacja sekcji warsztatowych.

(1) Na czele każdej sekcji warsztatowej stoi kierownik sekcji, mianowany przez dyrektora kolei państwowych.

(2) W skład sekcji warsztatowej wchodzi pewna ilość drużyn, w skład zaś drużyny — potrzebna ilość rzemieślników i robotników.

(3) Drużyny są dozorowane przez przodowników, zajętych przy robotach na równi z rzemieślnikami.

(4) Naczelnik warsztatów określa ilość i skład drużyn w poszczególnych sekcjach warsztatowych.

(5) Tryb pracy w sekcjach warsztatowych określi regulamin, wydany przez naczelnika warsztatów, a zatwierdzony przez naczelnika służby drogowej.

§ 8.

Kierownik sekcji warsztatowej.

(1) Kierownik sekcji warsztatowej:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi warsztatów, polecenia jednak służbowe otrzymuje także od zastępcy naczelnika w granicach jego kompetencji,

2) jest bezpośrednim zwierzchnikiem służbowym pracowników podległej sekcji,

3) jest odpowiedzialny za swoją osobistą działalność służbową i za działalność służbową podległej sekcji,

4) przydziela roboty drużynom w sekcji,

5) przedstawia naczelnikowi warsztatów wnioski o ulepszenie metod pracy i urządzeń mechanicznych w sekcji oraz składa raporty o wszelkich uchybieniach, przekroczeniach i przestępstwach służbowych podległych pracowników,

6) sprawuje bezpośrednią kontrolę obecności pracowników,

7) sporządza zapotrzebowania na materiały i zarządza ich pobranie ze składnicy podręcznej,

8) sprawuje bezpośredni nadzór nad terminowym i należytym wykonywaniem robót powierzonych sekcji,

9) czuwa nad bezpieczeństwem i sprawnością urządzeń technicznych w podległej sekcji,

10) stara się o należyte wykorzystanie pracowników i o umiejętne ich zatrudnienie pod względem fachowym,

11) czuwa nad przestrzeganiem i należytym stosowaniem obowiązujących przepisów, instrukcji, zarządzeń i poleceń zwierzchników,

12) prowadzi fachowe pouczanie podległych pracowników i wyszkolenie uczniów warsztatowych,

13) czuwa nad ochroną mienia warsztatowego w części warsztatów powierzonej opiece sekcji,

14) czuwa nad bezpieczeństwem pożarowym w części warsztatów powierzonej opiece sekcji i nad przestrzeganiem odnośnych przepisów,

15) czuwa nad stanem technicznym przyrządów przeciwpożarowych znajdujących się w części warsztatów powierzonej opiece sekcji,

16) czuwa nad bezpieczeństwem pracy, w szczególności nad stosowaniem środków ochraniających pracowników sekcji przed nieszczęśliwymi wypadkami, oraz udziela pracownikom sekcji pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach,

17) czuwa nad utrzymaniem porządku i czystości w części warsztatów powierzonej opiece sekcji oraz nad higieną pracy,

18) czuwa nad zachowaniem rozchodu robocizny i materiałów w granicach ustalonych norm,

19) czuwa nad zwrotem do magazynu zasobów materiałów odzyskanych i nieużytych,

20) czuwa nad należytym stanem inwentarza i narzędzi oraz nad ich przechowaniem, nad zaopatrzeniem pracowników sekcji w potrzebne materiały i narzędzia, oraz nad oszczędnym i należytym ich zużywaniem w pracy.

21) czuwa nad utrzymaniem w aktualnym stanie znajdujących się w sekcji tablic orientacyjnych, poglądowych i przepisów służbowych, przeznaczonych do informowania pracowników.

§ 9.

Składnica podręczna.

(1) Składnicę podręczną prowadzi pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów, za zgodą dyrekcji.

(2) Do zakresu czynności składnicy podręcznej należy:

1) przechowywanie materiałów określonych rodzajów i w ustalonych ilościach,

2) przyjmowanie materiałów z magazynów zasobów oraz nabytych i odebranych przez warsztaty, jak również wydawanie ich do robót sekcjom warsztatowym,

3) prowadzenie rachunku ilościowego materiałów w charakterze podrachunkozdawcy.

(3) Do zakresu czynności i trybu pracy w składnicy podręcznej warsztatów mają zastosowanie przepisy o organizacji i trybie pracy składnic podręcznych w warsztatach głównych.

§ 10.

Stosunek warsztatów do innych jednostek służbowych P. K. P. oraz do urzędów i organów niekolejowych.

(1) Naczelnik warsztatów i upoważnione przezeń organa warsztatów porozumiewają się w zakresie działalności warsztatów:

1) z innymi jednostkami służbowymi podległymi dyrekcji, zarówno w swoim, jak i w innych okręgach dyrekcyjnych, z równorzędnymi organami zarządów kolei prywatnych, oraz z władzami państwowymi I-ej instancji — bezpośrednio,

2) z władzami i urzędami wyższymi oraz z zarządami kolei prywatnych — za pośrednictwem przełożonej dyrekcji, a bezpośrednio tylko na podstawie upoważnienia dyrekcji.

§ 11.

Organizacja robót liniowych.

(1) Naczelnik warsztatów, za zgodą naczelnika służby drogowej, wyznacza na miejsce wykonywanych przez warsztaty robót na linii i na czas ich trwania, kierowników robót liniowych, dodając im do pomocy potrzebną ilość personelu pomocniczego.

(2) W dziedzinie rachunkowości materiałowej i budżetowej kierownicy robót mają obowiązki podrachunkozdawców, w myśl obowiązujących przepisów rachunkowych i materiałowych.

(3) W miarę potrzeby, naczelnik warsztatów na miejscu robót liniowych tworzy na czas trwania robót filię podręcznej składnicy materiałów.

§ 12.

Kierownicy robót liniowych.

(1) Kierownik robót liniowych:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi warsztatów, z tym zastrzeżeniem, że w zakresie technicznego wykonywania robót i zabezpieczenia ich od nieszczęśliwych wypadków oraz w zakresie bezpieczeństwa ruchu, wypełnia polecenia służbowe i stosuje się do wskazówek naczelników oddziałów drogowych, na terenie których przeprowadza powierzone mu roboty,

2) jest bezpośrednim zwierzchnikiem służbowym pracowników, przydanych mu do pomocy,

3) porozumiewa się bezpośrednio w zakresie swoich czynności i w sprawach związanych z prowadzonymi robotami, z naczelnikami (zawiadowcami, kierownikami) jednostek służbowych podległych dyrekcji oraz z władzami państwowymi pierwszej instancji,

4) jest odpowiedzialny za swoją działalność służbową i za działalność podległych pracowników,

5) kieruje powierzonymi mu robotami zgodnie z zatwierdzonymi planami i kosztorysami,

6) przestrzega, aby przy wykonywaniu robót były zachowane warunki bezpieczeństwa ruchu oraz bezpieczeństwa pracujących robotników i przechodniów,

7) zgłasza się, przed rozpoczęciem robót, do właściwego terytorialnie naczelnika oddziału drogowego celem uzyskania wskazówek technicznych oraz ustalenia programu i szczegółów technicznych projektowanych robót,

8) ustala z właściwym naczelnikiem oddziału i przestrzega terminów rozpoczęcia robót oraz szczegółów dotyczących warunków i terminów wykonywania robót,

9) przyjmuje do robót, na podstawie specjalnego upoważnienia naczelnika warsztatów, pracowników fizycznie pracujących na podstawie umowy o pracę, (z wyjątkiem pracowników wydalonych ze służby publicznej), zwalnia tych pracowników ze służby oraz wydaje im świadectwa pracy,

10) prowadzi sprawy ubezpieczenia i zabezpieczenia (na wypadek bezrobocia) pracowników umownych, w myśl ustawy o ubezpieczeniu społecznym,

11) kieruje pracowników chorych do lekarza rejonowego, a pracowników umownych do właściwej ubezpieczalni społecznej,

12) udziela pracownikom urlopów okolicznościowych do dni trzech w ciągu roku,

13) zezwala pracownikom na opuszczenie posterunku służbowego lub wydalenie z rejonu robót w godzinach pracy,

14) nakazuje pracownikom, w wyjątkowych przypadkach, gdy wymagają tego względy służbowe, pełnienie służby poza ustalonymi godzinami pracy,

15) przeznacza pracowników czasowo, w razie koniecznej potrzeby, do czynności nie związanych z ich stanowiskiem służbowym,

16) przydziela pracowników do innych czynności w razie drobnych uchybień służbowych, nie powodujących nałożenia kary,

17) zakazuje pracownikom, w nadzwyczajnych okolicznościach, na wydalanie się z miejsca zamieszkania, nawet poza godzinami pracy,

18) zawiesza tymczasowo w służbie podwładnych pracowników, z jednoczesnym zawiadomieniem o tym naczelnika warsztatów,

19) składa doniesienia naczelnikowi warsztatów o występkach służbowych pracowników, nie ukaranych we własnym zakresie działania,

20) nakłada na podległych pracowników kary upomnienia i porządkowe kary pieniężne, do wysokości 1% miesięcznego uposażenia,

21) nakłada na pracowników umysłowych umownych kary umowne, przewidziane w umowie o pracę,

22) nakłada na pracowników fizycznych umownych, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, kary przewidziane w regulaminie pracy,

23) kwalifikuje pracowników w myśl odnośnych przepisów,

24) prowadzi podręczną rejestrację osobową podwładnych pracowników,

25) przedstawia naczelnikowi warsztatów prośby, zażalenia i odwołania, wnoszone przez pracowników do władzy wyższej, oraz opinie i wnioski w sprawach osobowych,

26) składa naczelnikowi warsztatów, w ustalonych przez niego terminach, sprawozdania ze swej działalności i o postępach robót,

27) przedstawia naczelnikowi warsztatów zapotrzebowania na materiały i inwentarz potrzebny do robót; w razie potrzeby zgłasza zapotrzebowanie na materiały naczelnikom tych oddziałów, w granicach których prowadzi roboty,

28) prowadzi rejestrację ilościową materiałów i inwentarza użytkowego,

29) prowadzi rachunkowość w myśl obowiązujących przepisów,

30) decyduje, pod osobistą odpowiedzialnością, we wszystkich sprawach, wchodzących w zakres jego działania, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych naczelnikowi warsztatów i władzom wyższym,

31) sprawuje bezpośredni nadzór nad zaopatrzeniem pracowników w potrzebne do wykonywania robót materiały i inwentarz,

32) stara się o należyte wykorzystanie pracowników i umiejętne ich zatrudnienie pod względem fachowym,

33) czuwa nad zachowaniem rozchodu robocizny i materiałów w granicach ustalonych norm,

34) czuwa nad bezpieczeństwem przeciwpożarowym, nad przestrzeganiem odnośnych przepisów oraz nad należytym stanem technicznym urządzeń przeciwpożarowych,

35) stosuje środki ochronne przed nieszczęśliwymi wypadkami,

36) czuwa nad stanem urządzeń mechanicznych, dbając o to, aby odpowiadały one warunkom bezpieczeństwa pracy,

37) zarządza udzielenie pierwszej pomocy pracownikom w nieszczęśliwych wypadkach,

38) czuwa nad ochroną powierzonego mu mienia kolejowego,

39) czuwa nad przestrzeganiem przepisów o czasie pracy i nad bezpieczeństwem pracy,

40) czuwa nad zabezpieczeniem prowadzonych robót, urządzeń i pracowników w czasie ruchu pociągów,

41) zawiadamia władze administracji ogólnej o wydarzeniach wymagających niezwłocznej interwencji tych władz,

42) wydaje pod osobistą odpowiedzialnością, w nagłych wypadkach zagrażających bezpieczeństwu ruchu, całości urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu oraz w innych wypadkach mogących wyrządzić znaczne straty dla skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa P. K. P., niezbędne zarządzenia, nawet gdyby one przekraczały jego kompetencje, obowiązany jest jednak zawiadomić o tym bezzwłocznie właściwą władzę, w szczególności także wydaje zarządzenia niezbędne zarówno, w celu szybkiego usunięcia przeszkód w ruchu kolejowym, w celu zabezpieczenia i ochrony urządzeń i mienia kolejowego jak i w celu udzielenia pomocy poszkodowanym.

(2) Naczelnik warsztatów może, w poszczególnych przypadkach, upoważnić kierownika robót liniowych do wydawania, w imieniu naczelnika warsztatów, podległym pracownikom bezpłatnych biletów na przejazd koleją w razie podróży służbowych, jak również może upoważnić go do sporządzania i podpisywania kwitów przesyłkowych na gospodarcze przewozy materiałów, inwentarza i narzędzi z miejsca prowadzonych robót.

(3) Kierownik robót liniowych, zależnie od zakresu projektowanych robót i warunków komunikacyjnych może, za zgodą naczelnika służby drogowej, prowadzić roboty równocześnie w kilku miejscowościach, powierzając bezpośredni nadzór nad nimi i samo prowadzenie robót doświadczonym pracownikom.

71.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 lutego 1937 r. w sprawie przesunięcia granicy pomiędzy D. O. K. P. w Radomiu i w Wilnie.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

Granicę między D. O. K. P. w Radomiu i D. O. K. P. w Wilnie na odcinku Brześć n/B.—Kowel przesuwa się z km 217,0 na km 218,0.

W związku z niniejszym zarządzeniem należy w tabeli IV, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 sierpnia 1934 r. o siedzibach i granicach oddziałów k. p. (Dz. Urz. M. K. Nr 31, poz. 195), poczynić następujące zmiany:

1) w części dotyczącej D. O. K. P. w Radomiu, w ustępie odnoszącym się do Oddziału Drogowego w Kowlu, w wierszu 2-im, w rubryce 2, liczbę „217" zmienić na „218",

2) w części dotyczącej D. O. K. P. Wilno w ustępie odnoszącym się do Oddziału Drogowego w Brześciu n/B.,w wierszu 3-im, w rubryce 4, liczbę „217" zmienić na „218".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 5-131/5/37.

72.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 marca 1937 r. o zniesieniu Działów Reklamacyjnych w Biurach Kontroli Dochodów D. O. K. P. w Radomiu i w Wilnie.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W D. O. K. P. w Radomiu i w Wilnie znosi się Dział Reklamacyjny (6) w Biurze Kontroli Dochodów, a czynności tego Działu włą-

cza się do zakresu czynności Działu Rewizyjnego (4), który w dyrekcjach otrzymuje nazwę: „Dział Rewizyjno-Reklamacyjny".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Nr P. 5-132/3/37.

73.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 marca 1937 r. o ustalaniu wysokości dodatku służbowego pracownikom lotnictwa cywilnego.

(1) W myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 13 czerwca 1934 r. Nr P. 6/72/3/34 o dodatku służbowym dla pracowników lotnictwa cywilnego (Dz. U. M. K. Nr 29, poz. 174) upoważniam dyrektorów kolei państwowych do ustalania wysokości dodatków służbowych dla poszczególnych pracowników lotnictwa cywilnego w granicach, określonych w § 1 wymienionego rozporządzenia.

(2) Przy ustalaniu wysokości tych dodatków należy brać pod uwagę: wydajność i intensywność pracy, sprawność w wykonywaniu obowiązków, sumienność i gorliwość, oraz ilość spełnianych zastępczo czynności służbowych, przy czym wydajność i intensywność pracy winno się oceniać:

1) kwalifikacjami fachowymi, wymaganymi na dane stanowisko, np.: wyrobieniem radiotelegrafistów portów w prowadzeniu samolotów przy pomocy radiostacji goniometrycznych, umiejętnością radiomechaników w ekonomicznym konserwowaniu radiotacyj nadawczych itp.

2) kwalifikacjami osobistymi, jak pracowitością, uczciwością i gorliwym spełnianiem obowiązków służbowych, oraz

3) wykonywaniem zastępczo kilku czynności w porcie lotniczym np. zastępowanie zawiadowcy portu przez meteorologów, radiooperatorów itp.

(3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 6/72/3/36.

74.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 9 marca 1937 r. Nr 53 w sprawie ryczałtu na przesiedlenie.

Przy przyznawaniu ryczałtu na przesiedlenie w myśl § 19 ust. (1) pkt. 4) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r. o należnościach pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym i w przypadkach przeniesienia (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 166), jako budynki kolejowe, położone w obrębie stacji lub między stacjami przy linii kolejowej uważać należy te budynki, z których przeniesienie urządzenia domowego do wagonu lub odwrotnie może być dokonane bezpośrednio bez użycia furmanki lub innego środka lokomocji.

Wszystkie inne natomiast budynki kolejowe położone w obrębie stacji lub między stacjami przy linii kolejowej, albo w mieście, należy traktować na równi z budynkami prywatnymi.

Nr P. 6-38/9/37.

75.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 marca 1937 r. Nr 54 o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przekazywaniu składek za pracowników umysłowych i łączeniu uprawnień emerytalnych.

W dniu 19 lutego 1937 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przekazywaniu składek za pracowników umysłowych i łączeniu prawnień emerytalnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 76), nazywane w dalszym ciągu niniejszego okólnika rozporządzeniem.

W związku z tym Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia i zarządza co następuje:

I. Wyjaśnienia ogólne.

Do § 1.

Rozporządzenie normuje wzajemne przekazywanie składek emerytalnych (ubezpieczeniowych) za pracowników umysłowych między instytucjami ubezpieczeniowymi w następujących przypadkach:

a) przy przechodzeniu z ubezpieczenia powszechnego do ubezpieczenia zastępczego (w odrębnych funduszach lub systemach emerytalnych),

b) przy przechodzeniu z jednego ubezpieczenia zastępczego do innego.

Jeżeli pracownik był zatrudniony na kolei w charakterze fizycznego, a po rozwiązaniu z nim stosunku służbowego, przejdzie do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w instytucji ubezpieczenia powszechnego lub zastępczego w charakterze pracownika umysłowego, rozporządzenie nie ma do niego zastosowania.

Ubezpieczeniem powszechnym w rozumieniu rozporządzenia jest ubezpieczenie w Z.U.S., ubezpieczeniem zastępczym (w odrębnych funduszach emerytalnych) jest zapewnienie pracownikom uprawnień emerytalnych na podstawie przepisów przedsiębiorstw, instytucyj lub zakładów, wymienionych w punktach 4 — 6

ust. 1 art. 5 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniach pracowników umysłowych w brzmieniu obowiązującym.

Instytucjami ubezpieczeniowymi zastępczymi w rozumieniu rozporządzenia, poza przedsiębiorstwem P. K. P., są: banki państwowe (Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, P. K. O.), Bank Polski, monopole państwowe (z wyjątkiem zapałczanego), samorządy itp. Przedsiębiorstwo P. K. P. będzie mogło otrzymywać od Z. U. S. i instytucyj zastępczych składki emerytalne za pracowników etatowych, stałych lub praktykantów, odbywających służbę przygotowawczą na stanowiska etatowe, którzy przed objęciem ich emerytalnymi przepisami kolejowymi podlegali ubezpieczeniu w jednej z tych instytucyj.

Do § 4.

Bezwarunkowy obowiązek przekazania składek powstaje w razie objęcia przez pracownika nowego zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia powszechnego lub zastępczego, w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania obowiązku takiegoż ubezpieczenia na podstawie poprzedniego zatrudnienia. Do okresu 18 miesięcznego nie wlicza się przy tym czasu, o którym mowa w ust. (2) § 4.

Jeżeli przerwa między zatrudnieniami, uzasadniającymi obowiązek ubezpieczenia powszechnego lub zastępczego, trwała dłużej niż 18 miesięcy, przekazanie składek może nastąpić, gdy pracownik przesłuży na P. K. P. lub przebędzie w ubezpieczeniu powszechnym, albo zastępczym:

a) **12 miesięcy,** o ile przerwa trwała ponad 18 miesięcy, a mniej niż 5 lat,

b) **24 miesięcy,** o ile przerwa trwała ponad 5 lat, a mniej niż 10 lat,

c) **36 miesięcy,** o ile przerwa trwała ponad 10 lat a mniej niż 15 lat.

Instytucje ubezpieczeniowe nie mają obowiązku przekazania składek, jeżeli przerwa, o której wyżej mowa, trwała ponad 15 lat.

Inne warunki przekazania składek wymienione są w pozostałych przepisach § 4.

Gdyby jednak w pewnych przypadkach ich przekazanie było uzależnione od okoliczności, wymienionych w p. 3 ust. (4), w ust. (5) i (6) § 4 oraz w ust. (3) § 7 rozporządzenia, to poszczególne wnioski o przekazanie należy przedłożyć Ministerstwu Komunikacji do decyzji, oznaczając pismo w tej sprawie, jako **„pilne-terminowe"**.

Do § 5.

Przepisy ust. (1) i (2) § 5 wraz z odpowiednimi objaśnieniami należy podać do wiadomości pracowników i równocześnie wezwać interesowanych do zgłaszania wszystkich danych, dotyczących ubezpieczenia, według wzoru, podanego w załączniku Nr 1 do niniejszego okólnika. Do zgłoszeń powinni pracownicy dołączyć odpowiednie dokumenty.

Wnioski o przekazanie składek będą Dyrekcje zgłaszały według wzoru, podanego w załączniku Nr 2.

Do § 6.

Po otrzymaniu składek z Z. U. S. należy sprawdzić nadesłane obliczenie przekazanych składek i procentów, oraz w miarę możności czy okres, za który składki przekazano, pokrywa się z okresem faktycznego zatrudnienia, w czasie którego dany pracownik podlegał obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego lub zastępczego.

Do § 10.

Przedsiębiorstwo P. K. P. zalicza do wysługi emerytalnej okresy, za które zostały przekazane składki, bądź na podstawie ust. (1), bądź ust. (3) § 10 rozporządzenia. Przepis ust. (1) ma zastosowanie w przypadkach rozwiązania stosunku służbowego z powodu niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, albo z powodu ukończenia 60 roku życia.

Przepis ust. (3) stosuje się w razie rozwiązania stosunku służbowego z innych przyczyn, nie pozbawiających prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Z redakcji omawianego przepisu oraz z przepisów emerytalnych dla pracowników P. K. P. wynika, że definitywne zaliczenie do wysługi emerytalnej pewnych okresów służby lub pracy, a więc i okresów, przebytych w ubezpieczeniu powszechnym lub zastępczym, może nastąpić dopiero po rozwiązaniu stosunku służbowego.

Nie mniej jednak już z chwilą przekazania składek — celem uniknięcia w przyszłości jakichkolwiek niedokładności i nieporozumień co do zaliczalności, okresów, za które przekazano składki — należy w wykazie stanu służby odnotować, za jaki okres i jaka suma składek została na rzecz danego pracownika przekazana, zaś dokumenty oryginalne, dotyczące przekazania składek lub ich odpisy, dołączyć do akt osobowych, a po rozwiązaniu stosunku służbowego do akt emerytalnych.

Niezależnie od tego należy dołączyć do akt zestawienie danych według wzoru, podanego w załączniku Nr 3.

Pewne okresy ubezpieczenia mogą być zaliczane do wysługi za opłatą — niezależnie od przepisów rozporządzenia — na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników P. K. P.

Jeżeliby się więc okazało, że na podstawie ust. (3) § 10 rozporządzenia nie zalicza się do wysługi emerytalnej w całości okresu, za który zostały przekazane składki, to interesowani pracownicy — celem zabezpieczenia sobie zaliczenia omawianego okresu w całości w razie rozwiązania z nimi stosunku służbowego nie z powodu niezdolności do służby lub ukończe-

nia 60 lat życia — mogą żądać zaliczenia pozostałej części okresu ubezpieczenia na warunkach, wymienionych w ust. 4 i 5 § 2 rozporządzenia emerytalnego z dnia 28.I. 1934 r.

Przy ustalaniu opłaty, należnej w myśl § 2 rozporządzenia z 28.I. 1934 za zaliczenie do wysługi części okresu ubezpieczenia, niezaliczonego na podstawie ust. (3) § 10 rozporządzenia, należy przyjąć, że niezaliczalna część omawianego okresu następuje po części, podlegającej zaliczeniu zgodnie z ust. (3) § 10 rozporządzenia na podstawie przekazanych składek.

Po upływie 2 lat od daty mianowania pracownikiem etatowym lub zaliczenia w poczet stałych, zaliczenie okresów ubezpieczenia, nawet o ile byłyby zaliczalne na podstawie rozporządzenia z 28.I. 1934 r., gdyby wniosek o zaliczenie był zgłoszony w terminie, może nastąpić tylko na podstawie rozporządzenia.

O tym, jaki okres z czasu ubezpieczenia, za które zostały przekazane składki, będzie mógł być zaliczony do wysługi emerytalnej na zasadzie ust. (3) § 10 rozporządzenia, należy zawiadomić pracowników na ich żądanie.

II. Okresy zaliczane do wysługi emerytalnej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1933 r.

We wszystkich przypadkach, w których do wysługi emerytalnej zaliczono okresy ubezpieczenia na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 359) i na tej podstawie przyznano pracownikowi zaopatrzenie emerytalne lub odprawę, Dyrekcje wystąpią niezwłocznie do Z. U. S. (lub innej właściwej instytucji) o przekazanie składek. Wniosek o przekazanie i zawiadomienie o przekazaniu składek należy dołączyć do właściwych akt emerytalnych. Wnioski o przekazanie składek należy sporządzać według wzoru, podanego w załączniku Nr 2.

Sprawy omawianej kategorii, w których Z. U. S. (lub inna instytucja ubezpieczeniowa) odmówi przekazania składek i odmowne orzeczenie się uprawomocni, Dyrekcje przedłożą Ministerstwu Komunikacji do decyzji z uwagi na przepis ust. 1 § 46 i ust. 3 § 49 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników P. K. P. w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 28 czerwca 1933 r., w myśl których emeryt traciłby prawo do zaliczenia takich okresów ubezpieczenia do wysługi emerytalnej.

Jeżeli pewnym pracownikom, z którymi rozwiązano stosunek służbowy po dniu 31 grudnia 1934 r. (także mianowanym etatowymi lub zaliczonym w poczet stałych po dniu 1 lutego 1934 r.), nie zaliczono do wysługi emerytalnej okresów ubezpieczenia, i wskutek tego bądź nie przyznano im zaopatrzenia w ogóle, bądź przyznano w mniejszym wymiarze, Dyrekcje zwrócą się z urzędu do Z. U. S. lub właściwej instytucji zastępczej o przekazanie składek na rzecz wspomnianych pracowników, lub w razie ich śmierci — na rzecz pozostałych po nich osób, a gdy i tych brak — na rzecz przedsiębiorstwa P. K. P.

Wnioski o przekazanie składek za tych pracowników należy zgłaszać według wzoru, podanego w załączniku Nr 2.

Po przekazaniu składek Dyrekcje wznowią z urzędu postępowanie administracyjne w sprawach emerytalnych rzeczonych pracowników lub pozostałych po nich rodzin i zaliczą do ich wysługi okresy, za które będą przekazane składki, bądź na podstawie ust. (1) bądź ust. (4) § 10 rozporządzenia w zależności od powodów rozwiązania stosunku służbowego. Wskutek zaliczenia omawianych okresów Dyrekcje podwyższą odpowiednio wymiary zaopatrzeń, bądź przyznają je tym pracownikom, którzy poprzednio z powodu niezaliczenia omawianych okresów do wysługi nie uzyskali do niego prawa.

Przyznanie względnie podwyższenie zaopatrzenia powinno nastąpić od dnia 19 lutego 1937 r., tj. od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Oczywiście wznowienie postępowania może nastąpić tylko w tych przypadkach, jeżeli rozwiązanie stosunku służbowego nastąpiło **po dniu 31 grudnia 1934 r.**

III. Przekazywanie składek emerytalnych przez przedsiębiorstwo P. K. P.

Do §§ 7 i 15.

Przekazywanie składek instytucjom ubezpieczeniowym przez P. K. P. normuje ust. (2) § 7 rozporządzenia, według którego Zarząd Kolejowy przekazuje tytułem składki 8% uposażeń pracownika, stanowiących w myśl emerytalnych przepisów kolejowych podstawę wymiaru zaopatrzenia. W różnych okresach służby będą obowiązywały różne podstawy wymiaru zaopatrzenia w zależności od tego, pod rządami jakich przepisów emerytalnych odbyty został dany okres służby.

Rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich przypadków, uzasadniających przekazanie składek, które zaszły od dnia 1 stycznia 1928 r., tzn., jeżeli wszystkie okoliczności, od których uzależnione jest przekazanie składek, spełniły się w poszczególnych przypadkach po tym terminie.

Terminy do zgłaszania wniosków o przekazanie składek biegną od dnia 19 lutego 1937 r.— w tych przypadkach, w których interesowani czynni, lub byli pracownicy zawiadomili w jakikolwiek sposób właściwy urząd P. K. P. o tym, w jakich okresach i gdzie — przed objęciem ich kolejowymi przepisami emerytalnymi — byli ubezpieczeni.

Zgodnie z ust. (1) i (2) § 7 rozporządzenia przedsiębiorstwo P. K. P. przekazuje składki emerytalne za pracowników zatrudnionych na obszarze:

a) b. zaboru austriackiego za okresy pracy po 1.I. 1909 r.,
b) b. zaboru pruskiego za okresy pracy po 1.I. 1913 r.,

c) b. zaboru rosyjskiego za okresy pracy po 1.I. 1928 r.

Składki przekazuje się za te okresy pracy, kiedy pracownik, będąc zatrudniony na kolei, był zwolniony od obowiązku ubezpieczenia powszechnego na podstawie odpowiednich przepisów o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Przekazanie składek za okresy służby lub pracy, pełnionej przed 1 stycznia 1928, może nastąpić po uprzednim uzyskaniu zgody Ministerstwa Komunikacji w każdym poszczególnym przypadku.

Równocześnie ze składkami emerytalnymi P. K. P. przekazują również opłaty, uiszczone przez pracownika za zaliczenie pewnych okresów, oraz sumy, przekazane poprzednio Zarządowi Kolei przez inne instytucje ubezpieczeniowe, tudzież Skarb Państwa i Państwowy Zakład Emerytalny na rzecz danego pracownika na podstawie właściwych przepisów o przekazywaniu składek. Wraz ze składkami, opłatami i sumami, o których mowa wyżej, P. K. P. przekazują procenty składane, liczone w okresach rocznych od dnia płatności danej składki, lub uiszczenia opłaty, albo od daty otrzymania rzeczonych sum, do dnia ich przekazania, według każdoczesnej stopy technicznej Z. U. S., która obecnie wynosi $4^1/_2\%$ w stosunku rocznym.

IV. Zwrot opłat emerytalnych.

Jeżeli za pewne okresy, opłacone już przez pracownika opłatą emerytalną, P. K. P. otrzymają składki z właściwej instytucji ubezpieczeniowej, wtedy na wniosek interesowanego należy mu zwrócić uiszczoną opłatę. Prawo żądania zwrotu rzeczonej opłaty wynika z ust. 8 § 2 przepisów emerytalnych. Wniosek o zwrot uiszczonej opłaty należy bowiem traktować tak, jak zrzeczenie się zaliczenia danych okresów za opłatą.

Pracownik może żądać również zwrotu tylko pewnej części uiszczonej opłaty, a za pozostałą jej część — zaliczenie do wysługi emerytalnej tej części okresu ubezpieczenia, która w myśl ust. (3) § 10 rozporządzenia nie byłaby zaliczalna.

V. Szkody i straty.

Do § 13.

Przepis § 13 rozporządzenia nakłada na P. K. P. obowiązek wynagrodzenia szkód i strat, jakie mogą wyniknąć dla pracownika z powodu niezgłoszenia wniosku w terminie, lub z zaniedbania terminowego przekazania składek, albo niezgodnego z prawem ich przekazania. O przepisie tym pouczą Dyrekcje tych pracowników, do których obowiązków służbowych będzie należało wykonywanie rozporządzenia.

W przypadku niemożności załatwienia wniosku o przekazanie składek w terminie, przewidzianym w ust. (3) § 5 rozporządzenia, należy o tym zawiadomić instytucję, która odpowiedni wniosek zgłosiła, podając w krótkości motywy zwłoki.

VI. Osoby interesowane w sporach.

Do § 14.

Osobą interesowaną w sporach, o których mowa w § 14 rozporządzenia będzie pracownik, na rzecz którego Z. U. S. lub inna właściwa instytucja odmawia przekazania składek. Dlatego też o decyzjach, odmawiających przekazania rzeczonych składek, należy zawiadamiać niezwłocznie interesowanych pracowników tak, by mogli w terminie złożyć odwołanie, lub skargę do sądu na te decyzje. Gdyby w przekazaniu składek zainteresowane było przedsiębiorstwo P. K. P., Dyrekcje będą same wnosić odwołania lub skargi do właściwych organów orzekających (urzędy wojewódzkie, Komisariat Rządu na m. st. Warszawę, Urzędy Ubezpieczeń Społecznych, sądy powszechne itp.) niezależnie od odwołania lub skargi, wniesionej przez interesowanego pracownika.

VII. Współdziałanie między biurami personalnymi i biurami finansowymi w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.

Dyrekcje uregulują we własnym zakresie sposób zawiadamiania biur finansowych przez biura personalne o wystąpieniu z wnioskiem o przekazanie składek, oraz zawiadamiania biur personalnych przez biura finansowe o dokonanym przekazaniu składek przez właściwe instytucje ubezpieczeniowe.

VIII. Ewidencja.

Dyrekcje będą prowadziły dokładną ewidencję osób, za które otrzymają składki od instytucji ubezpieczeniowych oraz osób, za które przekażą składki tym instytucjom. Ewidencję emerytów, za których Dyrekcje otrzymają składki, należy prowadzić oddzielnie.

Ewidencja powinna zawierać: 1. numer kolejny, 2. nazwisko, imię i datę urodzenia, 3. stanowisko, 4. okresy za jakie przekazano składki, sumę przekazanych składek, 6. sumę przekazanych odsetek, 7. razem dane z rubryki 5 i 6, oraz 8. uwagi.

IX. Zarachowanie.

Wpływy z tytułu otrzymanych składek będą Dyrekcje zarachowywały na dochody działu 2, rozdziału 2, paragrafu 9, pozycja 3. (Przelew składek emerytalnych ze Skarbu Państwa i instytucji ubezpieczeniowych), wydatki zaś z tytułu przekazanych składek na rozchody działu 2, rozdział 11, § 5 (Przelew składek do Państwowego Zakładu Emerytalnego i innych instytucji ubezpieczeniowych).

X. Kompetencja.

Sprawy, związane z wzajemnym przekazywaniem składek załatwiają urzędy P.K.P., podległe bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji (Dyrekcje i samodzielne biura P.K.P.) każdy za swoich pracowników z wyjątkiem przypadków, w których właściwa Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych wymierzyła zaopatrzenie emerytalne, bądź odmówiła takiego zaopatrzenia, albo też w których toczy się postępowanie o przyznanie zaopatrzenia lub odprawy. Sprawy tej kategorii będą załatwiały właściwe dyrekcje okręgowe kolei państwowych.

XI. Wejście w życie okólnika.

Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia 19 lutego 1937 r. to jest od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

P. 9-3/3/37.

Załącznik Nr 1 do okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 54 str. 1.

Zgłoszenie okresów ubezpieczenia.

1. Nazwisko i imię . . . .
2. Stanowisko, tytuł i miejsce służby .

. . . .

3. Data mianowania pracownikiem etatowym lub zaliczenia w poczet pracowników stałych i grupa lub stopień uposażenia, przyznana przy mianowaniu lub zaliczeniu: z dniem . .

. . . .

grupa (stopień uposażenia) . . . .

4. Okresy pracy, ubezpieczonej w Z. U. S. (lub b. Z. U. P. U.).

. . . .
. . . .
. . . .

5. Okresy pracy, połączone z przynależnością do funduszów emerytalnych w instytucjach zastępczych (Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, P. K. O., Samorządy, monopole państwowe itp.).

. . . .
. . . .
. . . .

6. Dowody, stwierdzające dane wymienione pod 4 i 5 (karta lub legitymacja ubezpieczeniowa, zaświadczenia o pracy, zaświadczenia o przynależności do funduszów emerytalnych).

Załącznik Nr 1 do okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 54 str. 2.

. . . .
. . . .
. . . .

. . . .
(podpis zgłaszającego)

O d r ę c z n i e.

(Nazwa Urzędu P. K. P.)
Zał.: akta osobowe i . . . . *)

Do

D. O. K. P. w . . . . . .

powyższe zgłoszenie przesyłam stosownie do okólnika z dnia . . . . . . Nr . . .

. . . . . dnia . . .

. . . . . .
(podpis)

*) zaświadczenia, legitymacje itp.

Załącznik Nr 2 do okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 54 str. 1.

Polskie Koleje Państwowe
. . . . 1)
w . . . . . .
. . . . 1)
Nr . . . .
Określenie sprawy . . . . .
. . . .
Załącznik: . . . . . .

Do

. . . .
. . . .
. . . .
(nazwisko i imię)

urodzony (a) dnia . . . . . . 1 . . . r. syn (córka) . . . . i . . . . był zatrudniony od . . . . . . do . . . . . . jako pracownik . . . . w . . . . i ubezpieczony (a) od . . . . do . . . . w . . . . 2) Nr karty (leg) ubezpieczeniowej . . . .

Z dniem . . . . . . wyżej wymieniony został mianowany (zaliczony) pracownikiem etatowym (w poczet pracowników stałych) przedsiębiorstwa P. K. P. 3).

Wobec powyższego D.O.K.P. (Biuro) w . . . . . 3) na zasadzie art. 120 ust. ostatni i art. 145 ust. 2 4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 listopada 1926 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych oraz §§ 5, 6, 7 i § 15 rozporządzenia Rady

Załącznik Nr 2 do okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 54 str. 2.

Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przekazywaniu składek za pracowników umysłowych i łączeniu uprawnień emerytalnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 76) prosi o obliczenie i przekazanie . . . . . . 5) sumy składek emerytalnych za . . . .
(nazwisko i imię)

wraz z odsetkami składanymi, ewentualnie zawiadomienie o powodach stojących na przeszkodzie do przekazania omawianych składek.

Na podstawie ust. (5) § 5 i ust. (3) § 6 cyt. rozporządzenia . . . . . 5) prosi o nadesłanie równocześnie z przekazaniem należności oddzielnego obliczenia wysokości sumy składek i sumy odsetek.

. . . .
(Podpis)

1. Wymienić urząd P.K.P. i jego organ (np. Biuro Personalne).
2. wymienić nazwę instytucji.
3. niepotrzebne skreślić.
4. art. 145 powoływać w przypadku ubezpieczenia przed 1.I. 1928 r.
5. wymienić nazwę urzędu P.K.P.

Załącznik Nr 3 do okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 54 str. 1.

Nr . . . .

Nazwisko i imię . . . .
Stanowisko i grupa uposażenia w chwili mianowania lub zaliczenia w poczet stałych . .
. . . .
Okresy ubezpieczenia na które zostały przekazane składki:
1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
Suma składek: . . . zł . . .
Suma odsetek: . . . . zł . . .
Razem zł

Okresy zaliczalne do wysługi na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19.II. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 76):
I. na podstawie ust. 1 § 10
. . . .
. . . .
Razem: . . . lat . . mies. . . dni

Załącznik Nr 3 do okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 54 str. 2.

II. na podstawie ust. 3 § 10
a) suma składek: zł . . . . .
b) opłata (składka) emerytalna od pierwszego uposażenia, otrzymanego po mianowaniu pracownikiem etatowym, lub zaliczeniu w poczet stałych zł . . .
co wynika z następującego obliczenia:
. . . .
. . . . zł . . . .
a : b = ... miesięcy . . . . dni

czyli . . . . lat . . . . miesięcy . . . dni

. . . . . . dnia . . . 19 . . . r.

. . . .
(Podpis)

DZIAŁ FINANSOWY.

76.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 marca 1937 r. w sprawie zmian w Przepisach F. Nr 8.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 kwietnia 1934 r. Nr H. P. I. 2/2 oraz Taryfą osobową, bagażową i ekspresową (obow. od dnia 1.I. 1936 r.) należy w przepisach F Nr 8 przeprowadzić następujące zmiany:

1) Na str. 10 w § 3 pkt 6 po ustępie b) dodaje się „c) zeszyty rejestrów nadanych przesyłek ekspresowych przechowuje się przez 3 lata".

Dotychczasowa lit. „c)" otrzymuje oznaczenie „d)".

2) Na str. 25 w § 15 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. List ekspresowy składa się z 3-ch części: listu ekspresowego, przekazu pocztowego i odcinka dla odbiorcy. Części listu ekspresowego i odcinka dla odbiorcy, obwiedzione grubymi liniami, wypełnia kolej, pozostałe zaś nadawca.

Przekaz pocztowy wypełnia nadawca z wyjątkiem rubryki „imię i nazwisko nadawcy", którą wypełnia kasa (ekspedycja) bagażowa stacji przeznaczenia przez odciśnięcie stempla zawierającego nazwę kasy (ekspedycji). W braku stempla należy wypisać nazwę kasy (ekspedycji) odręcznie. Jeżeli przesyłkę nadano bez zaliczenia lub za zaliczeniem za pośrednictwem P.K.O., przekaz pocztowy powinien przekreślić nadawca lub stacja nadania.

Wszystkie części listu ekspresowego towarzyszą przesyłce do stacji przeznaczenia, nadawca zaś — na dowód przyjęcia przesyłki do przewozu przez kolej — otrzymuje pierwopis poświadczenia nadania, sporządzonego odręcznie przez kalkę na druku F. Nr 69b.

Po pokwitowaniu z odbioru i wydaniu przesyłki ekspresowej kasa bagażowa stacji przeznaczenia przedstawia list ekspresowy Biuru Kontroli Dochodów przy miesięcznym wykazie przesyłek wydanych".

W pkt. 5 tegoż paragrafu, w wierszach czwartym i piątym skreśla się słowa „we wszystkich 4-ch częściach". Na str. 26 w tym samym punkcie piątym, w wierszu pierwszym od góry skreśla się słowo „ceduły" i nawias, po słowie „ekspresowego" umieszcza się kropkę, w wierszu drugim skreśla się słowa „i poświadczenie wydania". W wierszu trzecim słowo „cedule" zastępuje się przez wyrazy „liście ekspresowym".

3) Na str. 26 w § 16 pkt. 1 ustęp drugi otrzymuje brzmienie: „Nadawca zapisuje kwotę zaliczenia wyraźnie słowami do rubryki listu ekspresowego, przeznaczonej na ten cel, i dołącza do listu odpowiednio wystawiony blankiet P. K. O. lub wypełnia przekaz pocztowy. Dołączenie blankietu P. K. O. notuje w rubryce

listu ekspresowego, przeznaczonej dla adnotacji nadawcy w sposób następujący: „dołączam blankiet P. K. O.".

Na str. 28 w tym samym paragrafie pkt. 5, w wierszu ósmym od góry słowo „cedul" zastępuje się wyrazem „listów". Na str. 29 w tym samym paragrafie pkt. 9, w wierszu trzecim od dołu skreśla się słowa „i w cedule".

4) Na str. 30 w § 17, pkt. 4, w wierszu drugim słowa „na wykazach miesięcznych F. Nr 69" zastępuje się słowami „w zeszytach nadanych przesyłek ekspresowych". W wierszu trzecim po słowie „paragrafu" dodaje się „Zeszyty zawierają poświadczenie nadania (druk F Nr 69b), składające się z 3-ch równobrzmiących egzemplarzy, wypełnianych przez kalkę, z których:

a) pierwszy jako poświadczenie nadania wydaje kasa bagażowa nadawcy na dowód przyjęcia przesyłki do przewozu przez kolej;
b) drugi egzemplarz (I-a odbitka) stanowi wykaz nadanych przesyłek ekspresowych który po podsumowaniu wszystkich rubryk z końcem miesiąca i wyłączeniu z zeszytu, przedstawia kasa bagażowa stacji nadania Biuru Kontroli Dochodów przy miesięcznym sprawozdaniu kasowym;
c) trzeci egzemplarz (II-a odbitka) pozostaje w zeszycie w kasie bagażowej stacji nadania jako rejestr nadanych przesyłek ekspresowych.

Nr F. D. III. 94/3.

77.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 marca 1937 r. Nr 55 w sprawie rachunków różnicowych z komunikacji zagranicznych.

Począwszy od miesiąca sprawozdawczego stycznia 1937 r. Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych będą otrzymywały z Centralnego Biura Rozrachunków rachunki różnic z komunikacji zagranicznych, oznaczone przez Centralne Biuro Rozrachunków oddzielną miesięczną numeracją dla każdej kasy z dodaniem litery Z.

Otrzymane od Centralnego Biura Rozrachunków rachunki różnicowe Biura Kontroli D.O.K.P. zarachują w swych księgach rachunków różnic (pod właściwymi kasami) z zachowaniem numeracji Centralnego Biura Rozrachunków.

Miesięczną sumę różnic rachunkowych odniesie Centralne Biuro Rozrachunków na ciężar konta rozliczeniowego danej Dyrekcji w zawiadomieniu za ten miesiąc, na który opiewały uprzednio przesłane Biurom Kontroli rachunki różnicowe.

Nr F. D. III. 91/15.

Sprostowanie.

W okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 16.II. 1937 r. Nr 45 (Dz. U. M. K. Nr 7, poz. 61 z 1937 r.) należy w trzecim wierszu tytułu (na str. 80 oraz w spisie treści na str. 75) zastąpić wyraz „składowych" wyrazem „składanych".

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1937 r.

o przekazywaniu składek za pracowników umysłowych i łączeniu uprawnień emerytalnych.

Na podstawie art. 120 ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 347), w związku z art. 17 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855), zarządza się co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze normuje wzajemne przekazywanie składek oraz zasady nabywania uprawnień emerytalnych na podstawie przekazywanych składek w razie przejścia pracownika umysłowego:

a) z zatrudnienia, w czasie którego podlegał on obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego w myśl rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, do zatrudnienia, powodującego wyłączenie pracownika z obowiązku ubezpieczenia powszechnego w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6 przytoczonego rozporządzenia i odwrotnie — w razie przejścia z zatrudnienia, powodującego wyłączenie pracownika z obowiązku ubezpieczenia powszechnego, do zatrudnienia, na podstawie którego pracownik podlega obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego w myśl rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych;
b) z jednego zatrudnienia, które w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych uzasadniało wyłączenie pracownika z obowiązku ubezpieczenia powszechnego do innego takiego zatrudnienia.

(2) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym użyto określenia „rozporządzenie o ubezpiecze-

niu pracowników umysłowych" należy przez nie rozumieć rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu obowiązującym.

(3) W dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

1) osoby, u których powstaną warunki, uzasadniające zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia powszechnego z powodu objęcia ich uprawnieniami emerytalnymi instytucyj, przedsiębiorstw i zakładów, wymienionych w art. 5 ust. 1 punkty 4—6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych — określane będą jako „przechodzące do ubezpieczenia zastępczego";

2) osoby, objęte uprawnieniami emerytalnymi wskazanych powyżej instytucyj, przedsiębiorstw i zakładów, u których powstaną warunki, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia powszechnego — określane będą jako „przechodzące do ubezpieczenia powszechnego"; ,

3) instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, uprawnione w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych do zabezpieczenia swym pracownikom umysłowym uprawnień emerytalnych we własnym zakresie zamiast w ubezpieczeniu powszechnym — określane będą w skróceniu jako „instytucje zastępcze".

§ 2. Przekazywanie składek przez Skarb Państwa i Skarbowi Państwa, jak również przekazywanie składek przez Państwowy Zakład Emerytalny i Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu, regulują oddzielne przepisy.

II. Przekazywanie składek.

§ 3. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje składki instytucji zastępczej, jeżeli pracownik umysłowy, który był ostatnio ubezpieczony w Zakładzie, przejdzie do ubezpieczenia zastępczego.

(2) Instytucja zastępcza przekazuje składki Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub innej instytucji zastępczej, jeżeli pracownik umysłowy przechodzi z ubezpieczenia zastępczego w tej instytucji do ubezpieczenia powszechnego lub do ubezpieczenia zastępczego w innej instytucji zastępczej.

§ 4. (1) Przekazanie składek następuje, z zastrzeżeniem ust. (3), jeżeli okoliczności, wskazane w § 3, zajdą w ciągu 18 miesięcy od chwili ustania warunków, uzasadniających obowiązek ubezpieczenia powszechnego bądź zwolnienie od tego obowiązku; w razie dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia lub podtrzymywania nabytych uprawnień po ustaniu powyższych warunków, okres 18 miesięcy liczy się od chwili zaprzestania dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia lub podtrzymywania nabytych uprawnień.

(2) Do okresu 18-miesięcznego oraz do przerw wskazanych w ust. (4) nie wlicza się:

1) czasu otrzymywania przez pracownika renty (zaopatrzenia emerytalnego),

2) czasu sprawowania mandatu poselskiego i senatorskiego, czasu służby wojskowej i ćwiczeń wojskowych, niewoli, internowania oraz czasu tymczasowego aresztowania,

3) czasu, w ciągu którego niemożliwe było uzyskanie zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia lub zwolnienia od tego obowiązku, z powodu działań wojennych prowadzonych na obszarze, na którym znajduje się miejsce zamieszkania pracownika,

4) czasu udowodnionej choroby, uniemożliwiającej objęcie bądź wykonywanie zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia lub zwolnienia od tego obowiązku, jeżeli pracownik nie otrzymuje wynagrodzenia od pracodawcy ani nie służy mu prawo do wynagrodzenia,

5) czasu pozostawania bez zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia lub zwolnienie od tego obowiązku, z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia, pod warunkiem, iż pracownik rejestrował się we właściwej instytucji w charakterze poszukującego pracy.

(3) Jeżeli okoliczności, wskazane w § 3, zajdą po upływie 18 miesięcy, jednak po okresie nie dłuższym niż 15 lat, przekazanie składek nastąpi dopiero po przebyciu przez pracownika w ubezpieczeniu powszechnym lub zastępczym albo w obu łącznie, okresów czasu, ustalonych w art. 113 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

(4) Składek nie przekazuje się:

1) jeżeli przerwa trwała powyżej lat piętnastu;

2) jeżeli przerwa trwała ponad trzy lata, a wznowienie ubezpieczenia lub objęcie uprawnieniami nastąpiło dopiero po ukończeniu przez pracownika 60 lat życia;

3) jeżeli pracownik otrzymał świadczenie emerytalne od instytucji (przedsiębiorstwa lub zakładu), która byłaby obowiązana do przekazania składek (rentę, emeryturę, pensję itp. lub odpowiadające im świadczenia jednorazowe).

(5) Przez odpowiadające świadczenie jednorazowe należy rozumieć tylko takie świadczenie jednorazowe, które uzależnione jest od niezdolności do wykonywania zawodu (służby), oraz zwrot składek w razie zamęścia.

(6) W razie cofnięcia pracownikowi wypłaty renty (zaopatrzenia emerytalnego) prze-

kazanie składek powinno nastąpić, jeżeli pracownik obejmie zatrudnienie w ciągu 18 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawiadomiono pracownika o cofnięciu wypłaty świadczenia. Przepisy ust. (2), (3) i (4) pkt 1) mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 5. (1) Składki przekazuje się na wniosek instytucji, uprawnionej do otrzymania składek, jeżeli nastąpiły warunki, uzasadniające przekazanie składek.

(2) Instytucja obowiązana jest zgłosić wniosek o przekazanie składek w ciągu 3 miesięcy od dnia zawiadomienia jej przez pracownika, w jakim czasie należał on do ubezpieczenia powszechnego lub był objęty ubezpieczeniem zastępczym.

(3) Należna suma powinna być przekazana w ciągu dni 30 po zgłoszeniu umotywowanego wniosku. Jeżeli jednak przekazanie składek w powyższym terminie nie może nastąpić z powodu nieprzebycia jeszcze przez pracownika okresu czasu, wskazanego w § 4 ust. (3), lub dlatego, że pewien okres pracy nie podlega jeszcze zaliczeniu do ubezpieczenia powszechnego z powodu nieopłacenia składek przez pracodawcę (art. 112 ust. 1 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych), albo wreszcie dlatego, że toczy się jeszcze postępowanie sądowe, administracyjne lub sądowo-administracyjne — przekazanie składek za odpowiednie okresy powinno nastąpić w terminie trzydziestodniowym od dnia ziszczenia się okoliczności, wskazanych w § 4 ust. (3), lub wpłaty składek przez pracodawcę, uzasadniającej zaliczenie odpowiednich okresów, albo wreszcie od dnia uprawomocnienia się wyroku (orzeczenia).

(4) W razie nieprzekazania należnej sumy we właściwym terminie, dolicza się odsetki zwłoki w wysokości odsetek zwłoki, pobieranych od zaległych składek ubezpieczeniowych.

(5) Równocześnie z przekazaniem należności powinno być nadesłane obliczenie jej wysokości oraz wszelkie potrzebne dane i dokumenty.

(6) Do przedawnienia roszczenia o przekazanie składek stosuje się przepis art. 281 kodeksu zobowiązań.

III. Okresy, za które przekazuje się składki i wysokość przekazywanych składek.

§ 6. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje właściwej instytucji zastępczej składki na pokrycie świadczeń emerytalnych za cały okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia, w wysokości 8% policzalnego wynagrodzenia (płac podstawowych). Jeżeli w okresie po dniu 1 stycznia 1928 r. pobierano składkę w niższej wysokości, przekazuje się składki faktycznie pobierane. Faktycznie pobrane składki przekazuje się również w odniesieniu do okresów dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia.

(2) Przez okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia, należy rozumieć również czas pracy zaliczony pracownikowi na podstawie składek otrzymanych z innej instytucji.

(3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje składki, określone w ust. (1) i (2), zmniejszone o 6%, ze składanym procentem, liczonym w okresach rocznych do dnia płatności, według każdoczesnej stopy technicznej.

§ 7. (1) Instytucje zastępcze przekazują Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub instytucji zastępczej na pokrycie świadczeń emerytalnych pracownika, z zastrzeżeniem przepisu ust. (2):

a) w razie przejścia pracownika do ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych—8% płac podstawowych, ustalonych w myśl przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, odpowiadających wynagrodzeniom policzalnym w ubezpieczeniu powszechnym za cały okres zatrudnienia pracownika w instytucji, przedsiębiorstwie lub zakładzie, w czasie którego był on zwolniony od obowiązku powszechnego ubezpieczenia emerytalnego;

b) w razie przejścia pracownika do ubezpieczenia w instytucji zastępczej — za cały okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia zastępczego, a w każdym razie za cały okres pracy w instytucji zastępczej, — faktycznie pobierane składki, policzone jednak w stosunku nie wyższym niż wynosi ostanio składka w instytucji zastępczej, do której ma nastąpić przekazanie składek, lecz i nie mniej niż 8% płac podstawowych, ustalonych w myśl punktu a), przy czym nie stosuje się górnej granicy płac podstawowych, obowiązującej w ubezpieczeniu pracowników umysłowych, a za okresy sprzed 1 lipca 1924 r. oblicza się składkę od pierwszej płacy, otrzymanej po 1 lipca 1924 r.

(2) Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" przekazuje w przypadkach, określonych w ustępie poprzedzającym i zgodnie z przepisami tego ustępu, składki obliczone od uposażeń pracownika, stanowiących w myśl przepisów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

(3) Dyscyplinarne zmniejszenie uprawnień emerytalnych pracownika nie ma znaczenia dla obowiązku przekazania składek.

(4) Instytucja zastępcza przekazuje składki określone w ust. (1) ze składanym procentem, liczonym w okresach rocznych do dnia ich płatności według każdoczesnej stopy technicznej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

(5) W razie otrzymania poprzednio przez instytucję zastępczą za danego pracownika składek z innej instytucji, ciąży na instytucji

zastępczej obowiązek przekazania otrzymanej sumy z oprocentowaniem, określonym w ust. (4). To samo dotyczy sum wpłaconych przez pracownika celem nabycia dodatkowych uprawnień emerytalnych.

(6) Przy przekazywaniu składek przez instytucję zastępczą w przypadku, gdy pracownik przeszedł do ubezpieczenia powszechnego, przepis ust. (5) dotyczy tylko tych okresów czasu, kiedy pracownik bądź podlegał obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego i był ubezpieczony, bądź nie podlegał obowiązkowi ubezpieszenia powszechnego z powodu zapewnienia mu odrębnych uprawnień emerytalnych.

§ 8. Gdy w wyniku badań techniczno-ubezpieczeniowych ośmioprocentowa składka w powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym pracowników umysłowych ulegnie podwyższeniu lub obniżeniu, wówczas w stosunku do okresów, w których obowiązywała zmieniona składka ubezpieczeniowa, nastąpi również odpowiednie podwyższenie lub obniżenie wysokości składki, określonej w § 6 ust. (1) i w § 7 ust. (1).

IV. Zaliczenie okresów na podstawie przekazanych składek.

§ 9. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych zalicza pracownikowi wszystkie miesiące, za które składki zostały przekazane, na równi z ubezpieczeniem powszechnym i według zasad, normujących to ubezpieczenie.

(2) Jeżeli składki przekazano po terminie (§ 5 ust. (3)), zaliczenie okresów następuje z dniem otrzymania należnej sumy.

§ 10. (1) Instytucje zastępcze, bez względu na obowiązujące odmienne przepisy, obowiązane są zaliczyć w całości okres czasu, za który otrzymały składki, do okresu, uzasadniającego w myśl przepisów danej instytucji prawo do świadczeń emerytalnych na wypadek śmierci, na wypadek niezdolności do służby (wykonywania zawodu) i na starość (okoliczności, uprawniające pracownika do otrzymania świadczeń na własną prośbę).

(2) Jeżeli przepisy danej instytucji przewidują ponadto uprawnienia emerytalne na wypadek zwolnienia pracownika ze służby po przebyciu w tej instytucji określonego czasu, zaliczenie pracownikowi odpowiedniego okresu do czasu pracy, uzasadniającej prawo do tych świadczeń, odbywa się na zasadzie wewnętrznych przepisów danej instytucji. W każdym razie jednak, po przebyciu przez pracownika w danej instytucji okresu czasu, uzasadniającego prawo do świadczeń w tej instytucji w przypadku zwolnienia go z pracy, instytucja zastępcza, z wyjątkiem określonym w ust. (3), powinna zaliczyć pracownikowi w całości okres czasu, za który otrzymała składki.

(3) Nie naruszając przepisu ust. (1), przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" w przypadku określonym w ustępie poprzedzającym zaliczy pracownikowi za otrzymane składki tyle miesięcy do wysługi emerytalnej, ile wynosi iloraz, wynikający z podzielenia sumy otrzymanych składek, bez uwzględnienia oprocentowania, przez opłatę emerytalną, przypadającą w myśl przepisów, obowiązujących w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" od pierwszej płacy miesięcznej, otrzymanej na podstawie zatrudnienia w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe", zwalniające od obowiązku ubezpieczenia.

(4) Okresy policzalne w myśl ustępów poprzedzających zarówno uzasadniają roszczenie o świadczenie na podstawie zaliczonego okresu czasu w razie zajścia odpowiednich okoliczności, jako też mają wpływ na wysokość zaopatrzenia, wyrażoną w procencie podstawy wymiaru. Sposób ustalania podstawy wymiaru świadczeń określają wewnętrzne przepisy instytucji zastępczych.

§ 11. (1) Przekazanie składek w żadnym przypadku nie uzasadnia dwukrotnego zaliczenia tych samych okresów kalendarzowych.

(2) Jeżeli otrzymano składki za okresy czasu policzalne już do wysługi emerytalnej (do miesięcy składkowych) danego pracownika, powinno nastąpić podwyższenie za odpowiedni okres podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych, jednak obowiązuje to tylko wówczas, jeżeli wymiar świadczeń odbywa się na podstawie płac przeciętnych. Skutkiem podwyższenia podstawy wymiaru nie może być w ubezpieczeniu powszechnym przekroczona górna podstawa wymiaru świadczeń.

V. Przepisy końcowe.

§ 12. (1) Zrzeczenie się przez pracowników lub ich rodziny uprawnień, wynikających z rozporządzenia niniejszego, jest nieważne.

(2) Nieważne są przepisy i umowy, zmierzające do ograniczenia tych uprawnień na niekorzyść pracowników i ich rodzin.

§ 13. Instytucje zastępcze odpowiadają za szkody, wynikłe z zaniedbania zgłoszenia wniosku o przekazanie składek, oraz z zaniedbania terminowego przekazania składek lub niezgodnego z prawem ich przekazania.

§ 14. (1) Spory wynikłe przy stosowaniu rozporządzenia niniejszego pomiędzy Zakładem Ubezpieczeń Społecznych z jednej strony, a instytucją zastępczą lub interesowaną osobą z drugiej strony, rozstrzygane będą w trybie odwołań od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych według tych samych przepisów i przez te same władze (organa), co spory o obowiązek ubezpieczenia pracowników umysłowych (art. 130 i 164 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych).

(2) Inne spory, a w szczególności spory wymienione w § 13, rozstrzygają właściwe sądy państwowe.

§ 15. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą do wszystkich przypadków, uzasadniających przekazanie składek, które zaszły od 1 stycznia 1928 r.

(2) Bieg terminów, o których mowa w rozporządzeniu niniejszym, w stosunku do przypadków, dotyczących przekazania składek, które miały miejsce przed dniem jego wejścia w życie, rozpoczyna się od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Nie dotyczy to jednak tych wszystkich przypadków, w których przekazanie składek lub zgłoszenie wniosku już nastąpiło.

§ 16. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej oraz innym właściwym ministrom.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram Kościałkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 76).

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552-00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28 Konto czekowe PKO Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w Kraju:
Rocznie zł 8; półrocznie zł 4; kwartalnie zł 2. Cena numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 89957. 17.III.37. 8500.